

den Maade, at Staten betaler 7 Tiendedele af Fragten og Landbruget Resten, gør det ærede Medlem gældende, at de 3 Tiendedele, som Lodsejerne betaler, var tilstrækkeligt til, at Statsbanerne fik deres direkte Udgifter dækket, det vil altsaa sige, at de 7 Tiendedele, som Staten betaler, skulde være et direkte Tilskud til Statsbanerne. Hvis denne Paastand er rigtig — det tvivler jeg nu for øvrigt meget paa —, gives der ikke alene herved et meget stort Tilskud til Statsbanerne, men ogsaa til de private Baner, idet et meget stort Kvantum af den Mergel, der udkøres, udkøres af private Baner, og det vil da ikke være rimeligt, at disse private Baner faar saa stort et Tilskud fra Statskassens Side, thi vi maa huske paa, at det er et begrænset Antal Privatbaner, der er med i dette Forhold. Deltagelsen i dette Tilskud er i saa Fald en Forret, som disse Privatbaner faar, og som andre Privatbaner ikke nyder godt af.

Det ærede Medlem Hr. Kragh gjorde igen i Gaar nogle Bemærkninger om Forholdene ved Vest Stadil Fjord, idet det ærede Medlem sagde, at jeg havde hævdet en Opfattelse, som gik mod Højesterets Afgørelse i denne Sag. Det er en fuldkommen urigtig Fremstilling af mine Udtalelser. Jeg har aldrig sagt, at jeg havde en anden Opfattelse end Højesteret. Jeg har sagt, at i Ministeriet havde man, indtil Højesteret traf sin Afgørelse, den Opfattelse, at den Bestemmelse i Loven af 1917, som giver Adgang for Ministeriet til at betegne et Vand som Ferskvand, ikke skulde gælde for Vande, som man tidligere i Ministeriet havde betegnet som ferske Vande, men kun skulde gælde for Vande, der fremtidig blev betegnet som værende ferske Vande. Denne Ministeriets hidtidige Opfattelse gik Højesteret imod ved sin Afgørelse i April 1924, og selvfølgelig bøjede vi os for Højesterets fra vor Opfattelse afvigende Opfattelse, og vi gjorde det netop ved at udstede den Bekendtgørelse, som det ærede Medlem her har kritiseret mig for. Ogsaa af en anden Grund gjorde vi det, nemlig fordi Hr. Augustinus Nielsen, som havde anlagt Sag mod Fiskerne, krævede af Ministeriet, at dette, nu da Højesteret havde truffet den nævnte Afgørelse, maatte udtale sig, om Vest Stadil Fjord er et Ferskvand eller ikke. Saa havde Ministeriet ikke andre Veje at gaa end disse: enten at lade det være et fersk Vand eller ikke at lade det være et fersk Vand, og da det sidste ikke er rigtigt, havde vi kun den Vej at gaa at sige, at det er et fersk Vand. Derved er vi ikke alene i Over-

ensstemmelse med de faktiske Forhold, men ogsaa i Overensstemmelse med en Opfattelse, som Landbrugsministeriet gennetagne Gange havde givet Udtryk for. Det ærede Medlem sagde endvidere: Hvorfor skal vedkommende have fuld Rettighed uden virkelig at gøre sin Pligt? Det var jo et Forhold, vi slet ikke omtalte i vor Afgørelse af Maj 1924. Vi har kun udtalt os om det, som der er afkrævet os Udtalelse om, idet vi har udtalt, hvorvidt vi ansaa Vest Stadil for at være et fersk Vand eller for ikke at være det.

I Anledning af mine Bemærkninger om Venstres Stilling i Ringkøbing Amt, siden det ærede Medlem Hr. Kragh har forlagt sin Virksomhed til disse Egne, gjorde det ærede Medlem i Gaar nogle Bemærkninger og fremsatte en Udtalelse, som efter mit Skøn ligger noget langt nede for en Mand, der jo uden Tvivl tror om sig selv, at han er en Statsmand af meget stor Betydning. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse det ærede Medlems Udtalelse. Den staar Sp. 1815. Det ærede Medlem sagde: „Ministerens Partis Stilling i dette Amt giver sikkert ikke nogen Anledning til at gale saa højt op, som Ministeren her har gjort.“ Jeg skal i al Beskedenhed sige til det ærede Medlem, at jeg finder ingen Anledning til at konkurrere med det ærede Medlem her i Salen om, hvem der kan gale højest eller længst her fra dette Sted. Jeg føler mig overbevist om, at hvis dette høje Tings Medlemmer skal afgøre, hvem af os der er naaet længst i saa Henseende, bliver det ikke mig. Men da det ærede Medlem paa Grund af mine Bemærkninger herom følte sig foranlediget til at bruge saa stærke Udtalelser, mener jeg mig forpligtet til at oplyse for det høje Ting, hvordan de faktiske Forhold ligger denne Sag vedrørende.

Ved Septembervalget i 1920, sidste Gang J. C. Christensen var opstillet i Ringkøbing Amt, opnaaede Venstre et Stemmetal paa 38 566, og ved Aprilvalget 1924, da det ærede Medlem Hr. Kragh første Gang lod Ringkøbing Amts Vælgere nyde godt af sin Opstilling, naaede Venstre et Stemmetal paa 33 783; altsaa, Resultatet af det ærede Medlems Virksomhed i Ringkøbing Amt var en Tilbagegang paa 4 783 Stemmer. Naar det ærede Medlem vil ligesom gøre sig til gode over Socialdemokratiets Stilling i Ringkøbing Amt, skal jeg ogsaa nævne, hvorledes det stillede sig for os i det samme Tidsrum, hvor jeg ogsaa har været Kandidat i Ringkøbing Amt. Ved Septembervalget i 1920 havde Social-